

РЕШЕНИЕ

№ 2

гр. гр.Несебър, 12.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НЕСЕБЪР, V-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и втори декември през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: М. М. Берберова Г.а

при участието на секретаря Маринета Д. Шаренкова
като разгледа докладваното от М. М. Берберова Г.а Административно
наказателно дело № 20232150200337 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.145 и следващите от Административно
процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.72, ал.4 от Закона за Министерство на
вътрешните работи (ЗМВР) и е образувано по повод жалбата на Р. М. В., гражданин на
ФРГ., подадена чрез пълномощника му – адв.В. В. от АК-Б., със съдебен адрес за
връчване на съобщения: гр.Б., ул.“Г.Г.“ № **, ет.* **против** Заповед за задържане на
лице с рег.№ 304 33-198 от 05.06.2023г., издадена от И. Х. Г. – старши полицай ООР
при РУ на МВР-Несебър, с която е разпоредено задържане на жалбоподателя В. за срок
от 24 часа в помещение за временно задържане на РУ-Несебър. В жалбата са развити
доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради допуснати при
издаването ѝ съществени нарушения на административно-производствени правила и
нарушение на материалния закон. Акцентира се върху обстоятелството, че на
жалбоподателят не е бил осигурен преводач и адвокат, с което било нарушено правото
му на защита. Наред с това се сочи, че в заповедта за задържане не е посочен час на
задържане, нито на освобождаване, с което жалбоподателят В. бил препятстван да
разбере точно колко време е пребивавал в помещението за временно задържане.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с процесуалния си
представител, и поддържа жалбата. Ангажира съдебно-почеркова експертиза. Пледира
за отмяна на издадената срещу него заповед за задържане, като незаконосъобразна и
присъждане на заплатените по делото разноски.

Ответникът по жалбата – И. Х. Г. – старши полицай ООР при РУ на МВР-
Несебър, излага становище за законосъобразност на издадената от него заповед.
Заявява, че от момента на задържане, на жалбоподателя са били разяснени всички
права, осигурен му е бил преводач, въпреки, че е отказвал, тъй като владеел български
език. Твърди, че комуникацията с жалбоподателя с ответника Г. и всички полицейски
служители била на български език. При поискване от страна на жалбоподателят да му
бъде осигурен адвокат, на същия е била осигурена възможността да разговаря с

адвокат по телефона на високоговорител. Счита, че през цялото време на задържане на жалбоподателят са били охранени неговите права, поради което моли да бъде потвърдена атакуваната заповед за задържане.

Съдът след като се запозна с материалите по делото и становищата на страните, приема, че жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, пред надлежната инстанция от лице, което има правен интерес и съдържа изискуемите по закон реквизити.

След преценка на доказателствата, събрани по делото, на доводите и възраженията на страните, и проверка на оспорвания административен акт по реда на чл.168 ал.1 от АПК, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

На 04.06.2023г., ответникът Г. бил назначен като автопатрул за времето от 19.30 часа до 07.30 часа, в състав със С. П. - младши автоконтрольор при РУ на МВР-Несебър, като извършвали контрол на пътното движение. Двамата били позиционирани на спирка „Палма“ в КК Слънчев бряг. Около 00.20 часа на 05.06.2023г. в КК Слънчев бряг, на главната алея, покрай тях преминал с много висока скорост лек автомобил „Мерцедес“ с рег.№ ****, движещ се от Слънчев бряг в посока Свети Влас. Полицейските органи последвали автомобила със светлинен и звуков сигнал, който спрял пред „Уникредит Булбанк“ АД. След като установили самоличността на водача на автомобила като Р. М. В., роден на 30.04.1994г. в Германия, на полицейските служители им направило впечатление, че същият бил във видимо нетрезво състояние. На място, водачът бил тестван с Алкотест Дрегер 7510 ARTM-0783, като апаратът отчел 1,40 промила алкохол. В резултат на това, същият бил задържан за срок от 24 часа в РУ на МВР-Несебър, където му били съставени необходимите нормативни документи. За задържането на водача била издадена Заповед за задържане на лице с рег.№ 304 33-198 от 05.06.2023г., издадена от И. Х. Г. – старши полицай ООР при РУ на МВР-Несебър, предмет на обжалване в настоящото производство по делото.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Оспореният акт е издаден от полицейски орган по смисъла на чл.53 от ЗМВР в границите на предоставената му съгласно чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР, компетентност. При издаването на процесната заповед са спазени всички изискванията за форма, така както предвижда нормата на чл.74, ал.1 от ЗМВР - издадена е писмена заповед за задържане, връчена лично на адресата ѝ. Заповедта съдържа задължителните реквизити, посочени в нормата на чл.74, ал.2 от ЗМВР, а именно: вписани са името, длъжността и местоработата на служителя, издал заповедта, както и данните индивидуализиращи задържаното лице – трите имена, дата и място на раждане, номер на лична карта, адрес по местоживееене в РБългария, датата и часът на задържането и освобождаването на лицето. Разяснени са правата на задържаното лице, като в самата заповед са цитирани разпоредбите на чл.72, ал.3, 4, 5 и 6 и чл.73 от ЗМВР.

Заповедта е мотивирана, като в нея са изложени фактическите и правни основания за издаването ѝ. Тя е издадена на основание чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР, поради това, че лицето е установено да управлява МПС след употреба на алкохол над 1,2 промила алкохол в кръвта, което деяние е квалифицирано, като престъпление по чл.343б, ал.1 от НК.

Нормата на чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР овластява полицейските органи да задържат лица в случай, определени от закон, а именно за които има данни, че са извършили

престъпление, като процедурата е регламентирана в следващите правни норми от закона. За прилагането на тази ПАМ законодателят не е предвидил необходимост да са събрани доказателства, установяващи по категоричен начин вината на лицето, извършило престъпление, по смисъла на НК. Достатъчно е само наличието на данни (информация от всякакъв род), обосноваващи предположението, че има вероятност лицето да е извършител на престъплението, което дава право на административния орган, при условията на оперативна самостоятелност да наложи мярката, дори без да се поставя условие за точна квалификация на деянието, а още по-малко е задължително престъплението да е безспорно и окончателно установено. Такива данни са налице в случая, за което е образувано ДП № 304-ЗМ-312/2023г. по описа на РУ на МВР-Несебър. Въпросът дали конкретно лице е извършител на конкретно деяние и дали то е извършено от него виновно, подлежат на пълно, всестранно и обективно разследване в рамките на образуваното наказателно производство. За целите на задържането по реда на чл. 72 от ЗМВР, наличието на такива категорични данни, които да обвързват жалбоподателя със соченото нарушение не са задължителни, като задържането се извършва не поради несъмненост на фактите, а с оглед тяхното изясняване. Изискването за излагане на фактическите основания на заповедта в случая е изпълнено, като е посочено във връзка с кое конкретно неправомерно деяние е формирано предположението за евентуална съпричастност на лицето. Достатъчно е засегнатото лице да е разбрало на какво основание е задържано и в какво се изразява престъпното деяние, което полицейският орган счита, че е извършено, т. е. да е разбрало по повод на какво е формирано подозрението срещу него.

Неоснователни са изложените в жалбата възражения, че жалбоподателят не владее български език, както и че не му е бил назначен преводач на разбираем за него език. От показанията на свидетелите М. Х. Р., С. К. П., Г. Г. Г., Р. Т. С., С. Т. С. и К. Б. А., безспорно се установява, че жалбоподателят владее български език. В тази връзка, свид.Р. – медицинска сестра във ФСМП-Несебър, заявява пред съда, че когато довели жалбоподателя В. за вземане на кръв, същият говорел български език. На място имало преводач, на когото жалбоподателят непрекъснато казвал „млъкни, млъкни“. Свид.Р. сочи, че лично тя е разговаряла с жалбоподателя на български език.

В подкрепа на показанията на свид.Р. са и показанията на свид.С. П., който заявява пред съда, че след като спрели за проверка жалбоподателя, двамата разговаряли на български език. При опит на актосъставителя П. да обясни на английски език на водача процедурата за тестването му за алкохол с техническото средство, жалбоподателят казал „Аз знам български език, говори ми на български език“. Свид.П. категорично заявява, че жалбоподателят разбирал ясно всяка една негова дума и също отговарял на български език. Независимо от това, на жалбоподателят бил осигурен преводач в лицето на свид.Т. Т., който присъствал на цялата процедура по изготвяне и връчване на документите на водача. След изготвяне на акта за установяване на административно нарушение и талона за медицинско изследване, бил направен опит от преводача Т. за превеждане текста на същите на задържаното лице на разбираем за него език, на което последният отвърщал „всичко знам, млъчи“, „не се нуждая от преводач“, дори на два-три пъти гонел преводача. Свид.П. установява, че през цялото време на задържането на водача в сградата на РУ на МВР-Несебър присъствал преводача Т. Т., който започвал да превежда съставените на В. документи, при което последният многократно повтарял: „Млъкни, разбирам много добре български“ и непрекъснато го спирал.

Свидетелят Г. Г. Г. също установява пред съда, че след като колегите му С. К. и

И. Г. довели жалбоподателят В. в полицейското управление след полунощ, всички разговори с В. били на български език. Свид.Г. сочи, че лично той е предявил на жалбоподателя Декларацията за правата на задържано лице, а преводачът Т. започнал да превежда текста на същата на водача. Последният обаче отказал да му бъде извършен превод с думите „Не ми говорете, аз разбирам български език“.

Свидетелите Р. С., С. С. и К. Боев също заявяват пред съда, че са разговаряли на български език и че същият разбира български език много добре, макар да го говори развалено. От показанията на свид.С. С. се установява, че по време на полицейската регистрация на жалбоподателя, двамата разговаряли около 20 минути на български език. В процеса на разговор, жалбоподателят споделил на свид.С. С., че се занимава със строителство, има бригада от четири-пет души, които работели за него и че извършва дейности предимно на чужденци. Споделил, че има приятелка от северозапада, с която живеели на семейни начала. Свидетелят Р. С. също заявява пред съда, че е разговарял с жалбоподателя на български език. Соци, че В. му казал, че в Германия бил санкциониран за същото деяние.

По делото е разпитан и преводача Т. Т., който установява пред съда, че когато се срещнал с жалбоподателя в управлението, последният му казал, че от седем години живее в България и знае български език. От показанията на свид.Т. се установява, че както с него, така и с останалите полицейски служители жалбоподателят разговарял на български език.

Гореизложеното налага извода, че жалбоподателят владее говоримо български език, разбирал е всичко, което му е било обяснено по време на задържането му, включая и относно документите, които са му били предявени за подписване. Безспорно на същият е бил осигурен преводач от български език на английски и немски език, но жалбоподателят сам не пожелал да му бъде извършван превод, като се държал грубо с преводача, което се потвърждава и от показанията на свид.Русинова, гонел го, казвал му да млъкне и да спре да превежда, защото знаел български език.

Неоснователни са и възраженията на защитата, че на жалбоподателят В. не е бил осигурен адвокат. Видно от показанията на свид.С. П. К., след като бил отведен в полицейското управление, жалбоподателят В. поискал да се свърже с адвокат. Тъй като батерията на телефона му била изразходена, на същият било осигурено зарядно устройство. След включване на телефона към зарядното устройство, на жалбоподателят била дадена възможност да се обади на адвокат, но когато адвокатът разбрал за какво е задържано лицето, същият затворил и повече не отговорил на обажданията на В.. На жалбоподателят била дадена възможност да разговаря и с приятелката си.

От показанията на свид.Р. С. се установява, че на 05.06.2023г., между 10.00 часа и 12.00 часа, отново била дадена възможност на жалбоподателят В. да разговаря с адвокат. По молба на В., свид.С. извадил визитка на адв.В. В. от личните вещи на жалбоподателя и пред него я набрал на високоговорител. Жалбоподателят разговарял с адв.В. около минута на български език. Обяснил й, че са го спрели с автомобила и задържали, и я попитал дали може да направи нещо, за да излезе по-рано. Адв.В. отговорила на В., че към момента не може да направи нищо преди да изтекат 24 часа.

Неоснователни останаха и твърденията на жалбоподателя, че в атакуваната заповед за задържане не са посочени часовете на задържане и освобождаване на В.. Видно от представените копия на заповедта от жалбоподателя, съответно от Началника на РУ-Несебър /л.9 и л.20/, лицето е било задържано в 00,30 минути на 05.06.2023г.

Същият е бил освободен на 05.06.2023г. в 16.50 часа, видно от направеното отбелязване върху заповед за задържане на лице /л.20/. Действително графата, съдържаща данните за освобождаване на лицето не е била попълнена в предоставеното на жалбоподателя копие на заповедта за задържане /л.9/, но това е било така, тъй като това действие се извършва при освобождаване на лицето и поради това, че няма как да е ясно предварително кога ще бъде освободено.

От изготвената в хода на настоящото производство съдебно-почеркова експертиза безспорно се установи, че всички предявени на жалбоподателя документи в нощта на задържането му са били подписани от него /вж.протокол – л.82-102 вкл./.

Недоказани останаха и твърденията на жалбоподателя пред съда, че бил принуждаван да подписва изготвените по време на задържането му документи. От изгледания в съдебно заседание видеозапис от камерата, която заснема фоайето на ет.1 в сградата на РУ на МВР-Несебър се установява, че през цялото време на изготвяне на документите жалбоподателят В. се движи свободно навсякъде във фоайето, без поставени белезници. Пуши необезпокоявано цигари. На моменти говори по телефона. В други моменти, без проявено към жалбоподателя насилие и принуда, същият подписва дадените му от свид.Г. и от ответника Г. документи.

В конкретния случай са налице всички предпоставки, за да се приеме, че оспорената заповед е в съответствие и с практиката на Европейския съд за защита на правата на човека по приложение на чл.5, т.2 КЗПЧОС.

Прилагането на принудителната административна мярка е съобразено и с целта на закона - да се даде възможност на органите на МВР и прокуратурата да разкрият евентуално извършеното престъпление. Налагането на принудителната административна мярка „задържане за срок от 24 часа” в случая е оправдано, с оглед наличните данни за възможност лицето да е извършило престъплението, за което е образувано цитираното ДП, като това предстои да се установи след извършването на надлежните действия по разследване. Нещо повече, предвид съмненията на полицейските служители С. К. и И. Г. относно физическото състояние на лицето по време на проверката, потвърдени от данните на техническото средство, с което същият е бил тестван за употреба на алкохол, съдът намира за обосновано задържането на жалбоподателя с оглед предотвратяване извършването евентуално на други транспортни престъпления или нарушения, които биха довели до сериозни вреди, както и други лица, така и на самия жалбоподател.

Настоящият състав намира, че в случая не е налице и нарушаване на принципа за съразмерност при упражняването на правомощията на администрацията. Съгласно разпоредбата на чл.6, ал.2 от АПК административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. В контекста на принципа по чл.6, ал.2 от АПК прилагането на ПАМ по чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР следва да е оправдано от гледна точка на съразмерността на налаганото ограничение с необходимостта за постигането на законовата цел. Налагането на принудителната административна мярка „задържане за срок от 24 часа” е оправдано, тъй като в случая са налице конкретни данни, че задържането е извършено с оглед на обществения интерес, който интерес, независимо от презумпцията за невиновност, надделява над правилото за зачитане на личната свобода. Изведените от практиката на Европейския съд по правата на човека принципи по прилагането на чл. 5, § 1, б. с) от КЗПЧОС, съотнесени към настоящия случай, водят до извод, че за задържането на жалбоподателя са налице достатъчно данни, обуславящи реална необходимост в името на обществения интерес, който е предпочетен над

правото на зачитане на личната му свобода, при пълно охраняване на правото му на защита.

С оглед на изложеното настоящият състав намира, че в конкретния случай издадената заповед за задържане е законосъобразна, поради което и подадената срещу нея жалба следва да се остави без уважение.

С оглед на този резултат, в тежест на жалбоподателя следва се възложат направените в хода на съдебното производство разnosки за свидетели и експертиза, възлизащи общо в размер на 534 лева /петстотин тридесет и четири лева/.

Мотивиран от горното и на основание чл.172, ал.2, предл.последно от АПК, Несебърският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. М. В., гражданин на ФРГ., подадена чрез пълномощника му – адв.В. В. от АК-Б., със съдебен адрес за връчване на съобщения: гр.Б., ул.“Г.Г.“ № **, ет.* **против** Заповед за задържане на лице с рег.№ 304 33-198 от 05.06.2023г., издадена от И. Х. Г. – старши полицай ООР при РУ на МВР-Несебър, с която е разпоредено задържане на жалбоподателя В. за срок от 24 часа в помещение за временно задържане на РУ-Несебър, като **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

ОСЪЖДА Р. М. В., гражданин на ФРГ., със съдебен адрес за връчване на съобщения: гр.Б., ул.“Г.Г.“ № **, ет.* /чрез адв.В. В. от АК-Б./ **да заплати** на Районен съд – гр.Несебър сумата общо в размер на **534 лева** /петстотин тридесет и четири лева/, представляваща заплатени по делото разnosки.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд – гр.Б..

Съдия при Районен съд – Несебър: _____